

19). “Не можемъ да ся спасемъ чрѣзъ *никого* *другого*, защото ꙗма друго име подъ небето дадено на чловѣцы-тѣ съ което трѣбува да ся спасемъ” (Дѣя. 4; 11, 12). Ако бы было възможно да ся спасемъ чрѣзъ милостыниѣ, молитвѣ, ꙗсеницѣ и пр. то не бѣше потреба за Сынъ-тъ Божій да пострадае и умрѣ за наше-то спасеніе. Както казува Апостоль-тъ : “Ако чрѣзъ законъ-тъ ся получава правда-та, то Христосъ е *всѣ* умрѣлъ” (Гал. 2; 21; 3; 21). Богъ не ны спасе заради праведны-тѣ ни дѣла, но споредъ милость-тъ си” (Тит. 3; 5; 2 Тим. 1; 9). Всичка-та ꙗсеница, свѣщи и милостыни, щото ставать въ свѣтъ-тъ, не могатъ да спасѣтъ ни одного чловѣка на тойзи свѣтъ, колко повече не могатъ да го спасѣтъ, или да спомогнѣтъ за спасеніе-то му на онзи свѣтъ? Ный не сме сами на себе си спасители, нито спасители на други тѣ. “*Никой* не може да искуни брата, нито да даде Богу испуканіе за него” Ис. 49; 7.

3) Всички, които истинно вѣрувать въ Христа, ще ся спасѣтъ вѣчно; а всякой който не вѣрува въ него е вече подъ осѣжденіе и ако умре безъ да вѣрува отъ все сѣрдце въ Исуса, ще погыне. “Който вѣрува, ще ся спасе, а който не вѣрува *осѣденъ* ще бѣде” (Мар. 16; 16). Който вѣрува въ него, не ще да бѣде осѣденъ: но който не вѣрува, *отъ сега е вече осѣденъ*” (Іоан. 3; 18). “Който вѣрува въ Сына *има животъ вѣченъ*: а който не вѣрува въ Сына, *не ще да види животъ, но гнѣвъ Божій* стои на него” (Іоан. 3; 36).